

Sygn. akt VIII U 1963/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lipca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej S. B. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 sierpnia 1999 roku do dnia 31 sierpnia 1999 roku, od dnia 1 listopada 1999 roku do dnia 30 listopada 1999 roku, od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 29 lutego 2000 roku, od dnia 16 maja 2016 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku, od dnia 1 sierpnia 2017 roku do dnia 30 listopada 2017 roku oraz nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 lipca 1999 roku, od dnia 1 września 1999 roku do dnia 31 października 1999 roku, od dnia 1 grudnia 1999 roku do dnia 31 stycznia 2000 roku, od dnia 1 marca 2000 roku do dnia 31 grudnia 2006 roku, od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia 31 lipca 2017 roku, od dnia 1 grudnia 2017 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku.

(decyzja – k. 30-32 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniosła S. B. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że wnioskodawczyni podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia 31 lipca 2017 roku i od dnia 1 grudnia 2017 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku.

(odwołanie – k. 3-3 verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6-7)

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2019 roku tutejszy sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt. 1 k.p.c.

(postanowienie – k. 24)

Wyrokiem z dnia 29 maja 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 1964/18 w pkt. 1 oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego z dnia 13 sierpnia 2018 roku, określającej wysokość zadłużenia S. B. z tytułu składek w wysokości: 4002,54 złotych, w tym na: ubezpieczenia społeczne za okres od 2017-12 do 2018-07 w kwocie 1465,68 złotych oraz należne odsetki w kwocie 15 złotych, ubezpieczenie zdrowotne za okres od 2017-12 do 2018-07 w kwocie 2536,86 złotych oraz należne odsetki w kwocie 54 złotych, zaś w pkt. 2 nie obciążył wnioskodawczyni obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

(wyrok – k. 43 w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi, VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawarte w pkt. 2 sentencji w/w wyroku z dnia 29 maja 2019 roku złożył ZUS.

(zażalenie – k. 64-65 verte w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Apelację od w/w wyroku w całości wniosła skarżąca reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

(apelacja – k. 68-69 verte w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2020 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt III AUa 654/19 i III AUz 166/19 po rozpoznaniu sprawy S. B. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł. o zadłużenie z tytułu składek na skutek apelacji S. B. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia

29 maja 2019 roku sygn. akt VIII U 1964/18 oraz na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 maja 2019 roku sygn. akt VIII U 1964/18 uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego i zażaleniowego.

(wyrok – k. 93 w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2020 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 615/20 na skutek odwołania S. B. od decyzji organu rentowego z dnia 13 sierpnia 2018 roku w pkt. 1 zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. B. nie posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za okres od grudnia 2017 roku do lipca 2018 roku.

(wyrok – k. 109 w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Apelację od w/w wyroku w całości złożył organ rentowy.

(apelacja – k. 121-123 verte w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2021 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt III AUa 1869/20 po rozpoznaniu sprawy S. B. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł. o składki na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2020 roku sygn. akt VIII U 615/20 oddalił apelację.

(wyrok – k. 129-129 verte w aktach sprawy rozpatrywanej pod o sygn. VIII U 1964/18, III AUa 654/19, III AUz 166/19, VIII U 615/20, III AUa 1869/20)

Na rozprawie w dniu 28 lipca 2021 roku Sąd Okręgowy w Łodzi podjął zawieszono postępowanie w sprawie.

(rozprawa z dnia 28 lipca 2021 roku – e-protokół (...):00:17 – 00:01:06 – płyta CD – k. 43)

W dniu 6 września 2021 roku organ rentowy wydał decyzję zmieniającą zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 20 lipca 2018 roku, stwierdzającą że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności S. B. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1.08.1999 r. do 31.08.1999 r., od 1.11.1999 r. do 30.11.1999 r., od 1.02.2000 r. do 29.02.2000 r., od 16.05.2016 r. do 30.06.2017 r., od 1.08.2017 r. do 30.11.2017 r., od 1.01.2018 r. do 31.01.2018 r., od 1.03.2018 r. do 31.05.2018 r. i nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1.01.1999 r. do 31.07.1999 r., od 1.09.1999 r. do 31.10.1999 r., od 1.12.1999 r. do 31.01.2000 r., od 1.03.2000 r. do 31.12.2006 r., od 1.07.2017 r. do 31.07.2017 r., od 1.12.2017 r. do 31.12.2017 r., od 01.02.2018 r. do 28.02.2018 r.

(pismo – k. 46-46 verte, decyzja – k. 47-48)

Na rozprawie w dniu 13 października 2021 roku pełnomocnik ZUS wniósł o umorzenie postępowania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, zaś pełnomocnik wnioskodawczyny wniósł o oddalenie odwołania pomimo decyzji ZUS wydanej w dniu 6 września 2021 roku, w tym o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o nieobciążanie wnioskodawczyny obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

(końcowe stanowiska stron – rozprawa z dnia 13 października 2021 roku e-protokół (...):12:58-00:23:02 – płyta CD – k. 58)

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 477¹³ § 1 k.p.c., zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy.

Rozpoznając przedmiotową sprawę tutejszy sąd miał na względzie przede wszystkim prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2020 roku o sygn. akt VIII U 615/20 zmieniający zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 13 sierpnia 2018 i ustalający, że S. B. nie posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za okres od grudnia 2017 roku do lipca 2018 roku. Następnie w wyniku ponownego rozliczenia konta wnioskodawczyni organ rentowy wydał w dniu 6 września 2021 roku decyzję zmieniającą zaskarżoną decyzję z dnia 20 lipca 2018 roku, od której to w niniejszej sprawie S. B. wniosła odwołanie. Warto także zaznaczyć, że decyzja organu rentowego z dnia 6 września 2021 roku stanowi konsekwencję wydanego przez Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyroku oddalającego apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2020 roku sygn. akt VIII U 615/20. Oznacza to zatem, że z formalnego punktu widzenia zaskarżona decyzja ZUS z dnia 20 lipca 2018 roku nie funkcjonuje w porządku prawnym. Istotnym dla niniejszej sprawy jest również fakt, że w spornym okresie, co potwierdza zestawienie (...) za okres od 01/2017 do 09/2021 załączone do sprawy skarżąca nie korzystała ze zwolnień lekarskich, ani także nie występowała z wnioskami o wypłatę zasiłku chorobowego. Bezcelowym zatem zdaje się procedowanie przez sąd w zakresie zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 20 lipca 2018 roku, zwłaszcza przy braku w tym zakresie interesu prawnego strony. Zaskarżona decyzja ZUS dotyczy zszłego okresu niemającego wpływu, zarówno na rodzaj świadczeń jak i ich wysokość, które wnioskodawczyni mogłaby otrzymać w ramach ZUS.

Sąd mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹³ k.p.c. postępowanie umorzył, o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Jednocześnie biorąc pod uwagę powyższe Sąd znalazł podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c. W tym względzie tutejszy sąd wziął pod uwagę następujące po sobie okoliczności (wydawane wyroki) zapoczątkowane poprzez odwołanie skarżącej od decyzji ZUS z dnia 13 sierpnia 2018 roku w przedmiocie wysokości jej zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Artykuł 102 k.p.c. jest przepisem wyjątkowym, wymagającym wystąpienia okoliczności szczególnych, jak np. dotyczących stanu majątkowego czy też sytuacji życiowej strony. Stanowi on swoistą „furtkę”, pozostawiając sądowi pewną swobodę w przyznawaniu zwrotu kosztów procesu, gdyby stosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.) nie dało się pogodzić z zasadami słuszności.

Zastosowanie art. 102 k.p.c. nie wymaga odrębnego wniosku i powinno być oceniane w całokształcie okoliczności konkretnego przypadku, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej zobowiązanego. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1974 r. II CZ 223/73).

Sąd też Sąd na podstawie art. 102 k.p.c., postanowił nie obciążać S. B. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu – punkt 2 sentencji postanowienia.

Zarządzenie: odpis postanowienia

z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni

za pośrednictwem P.I.